

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 577.—17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1888. ΔΕΛΤΑ 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 35.

Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ δωδεκάτου ἔτους τῆς «Ἑστίας» παρακαλοῦνται οἱ κύριοι συνδρομηταί, ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντες τὸ φύλλον καὶ κατὰ τὸ ἀρξάμενον ἔτος, νὰ ἀνανεώσωσιν ἐγκαίρως τὴν συνδρομὴν αὐτῶν, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΓ'—ΑΡΙΘ. 629

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΕΣΧΟΛΗ, ὑπὸ Ἀριστοτέλους Π. Κουρτίδου.

ΣΤΡΕΒΛΩΘΕΙΣΑ ΥΠΑΡΞΙΣ, διήγημα.

Η ΕΝ ΚΟΡΙΘΚΗ: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΠΟΙΚΙΑ, ὑπὸ Ν. Β. Φαρδύ.

Ο ΚΑΡΟΛΟΣ ΔΑΡΒΙΝ κατ' οἶκον.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ναξιακὸν ἀρχεῖον.

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 553 Δελτίῳ τῆς Ἑστίας (2 Αὐγούστου π. ἔ.) εἶχον ἀναγγεῖλαι ὅτι τὸ ἀρχεῖον τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἑταιρίας τῆς Ἑλλάδος ἀπέκτησε μεγάλην συλλογὴν ἐγγράφων τῶν νοταρίων τῆς Νάξου, ἣν ἀνεῦρεν ἐν Σύρῳ ὁ κ. Σοφιανός, καὶ ἀπέστειλεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, τοῦτο δέ, τῇ ἀξιεπαίῳ φροντίδι τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης Ὑπουργοῦ κ. Βουλπιώτου καὶ τοῦ γενικοῦ γραμματέως κ. Παπαφράγκου ἐν τῷ αὐτῷ ὑπουργείῳ, κατέθεσεν εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Ἑταιρίας.

Τῶν ἐγγράφων τούτων, κατὰ τὸν τρόπον, ὃν ἡ Ἑταιρία ἐφῆρμοσε καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐν τῷ ἀρχεῖῳ αὐτῆς κατατεθειμένων, ἐπερατώθη πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἡ καταγραφή καὶ τακτοποίησις· κατεγράφησαν δὲ πάντα, ἀριθμούμενα εἰς 4330, ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐγγράφων τοῦ ἀρχείου ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ 2512 μέχρι τοῦ 6842 μετὰ συντόμου μινείας τοῦ εἶδους ἐκάστου, καὶ τῆς χρονολογίας κατ' ἔτος καὶ μῆνα, καὶ ἐτοποθετήθησαν ἐντὸς 18 φακέλων κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν ἐν τῷ καταλόγῳ.

Τὰ ἐγγράφα ταῦτα, ὡς ἐγράφη καὶ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 553 τοῦ Δελτίου τῆς Ἑστίας· συνίστανται ἐκ διαθηκῶν, συμβολαίων ἀγοραπωλησίας, μαρτυρικῶν, ἐπιτροπικῶν, προικοσυμφώνων, ὁμολογίων χρηματικῶν, δωρητηρίων, ἐκ συμβολαίων ἐμβατικῶν (κοντουβερνίας), προικοδοτηρίων (ἀθενταρίων), ἐκκαθαρίσεων λογαριασμῶν (σοῦφι), διορισμῶν αἰρετῶν δικαστῶν (ἀλμπιτρικά), ἐκ δωρητηρίων εἰς μονὰς καὶ ναοὺς (ψυχικά) ἢ εἰς ἀναδεκτοὺς ὑπὸ ἀναδόχων (φιλιότζικα) καὶ τὰ παρόμοια. Ἀρχόνται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1533 ἕως τοῦ 1849.

Ἡ συλλογὴ αὕτη εἶνε ἀξία λόγου διὰ τὴν πλουσίαν καὶ γνησίαν ὕλην, ἣν παρέχει πρὸς μελέτην ἐπὶ διαφόρων θεμάτων φιλολογικῶν, νομικῶν καὶ ἱστορικῶν, ὧν σημειῶ τινὰ χάριν τῶν ἀσχολουμένων, ἵνα καταδείξω τὴν ἀξίαν αὐτῶν καὶ χρησιμότητα. Οὕτως ἐπὶ παραδείγματος ἐν τοῖς ἐγγράφοις τούτοις δύναται τις νὰ μελετήσῃ τὴν κατάστασιν τῆς γλώσσης καὶ τῶν γραμμάτων κατὰ τὴν 16ην καὶ 17ην ἐκατονταετηρίδα, καθὼς καὶ τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως μιᾶς τῶν μεγαλειτέρων νήσων τῶν Κυκλάδων. Ἐν τούτοις δύναται νὰ σπουδάσῃ τὴν κατάστασιν τοῦ δικαίου καὶ τῶν ἐννόμων ἐν γένει σχέσεων τῶν κατοίκων, τὴν ἐπίδρασιν ἔτι, ἣν ἔσχεν ἡ ἐνετικὴ κατὰκτησις, καὶ τὴν μικρὸν κατὰ μικρὸν εἰσαγωγὴν καὶ ἐπικράτησιν θρῶν καὶ τύπων καὶ διατάξεων τοῦ ἐνετικοῦ δικαίου, κυρίως ἐπὶ προικοσυμφώνων καὶ διαθηκῶν, τὴν θέσιν τῶν νοταρίων, τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν καὶ τὴν δικαιοδοσίαν, τὴν τοπικὴν περιφέρειαν, τὴν τάξιν τῶν γραφείων αὐτῶν, τὸ σύστημα τῆς διὰ αἰρετῶν δικαστῶν (ἀλμπιτρῶν) λύσεως τῶν διαφορῶν, τὸ σύστημα τῶν τοπικῶν κριτηρίων τῶν προσεστώτων καὶ γερόντων, τὴν θέσιν τῶν ἐπισκόπων, χωρεπισκόπων καὶ ἱερέων, τῶν πνευματικῶν ὡς μαρτύρων, καὶ τὰ παρόμοια. Πλὴν τούτων δὲ τὰ ἐγγράφα παρέχουσι καὶ εἰδήσεις ἱστορικᾶς τῆς νήσου κατὰ τὴν 16ην καὶ 17ην ἐκατονταετηρίδα, ὡς πρὸς τοὺς ἐν τῇ Νάξῳ ἄρχοντας τιμαριούχους, διοικητὰς Τούρκους καὶ Ἑλληνας, ὡς πρὸς τοὺς ἐπισκόπους, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἐν γένει κοινωνικὴν κατάστασιν τῶν νησιωτῶν.

Καὶ ἡ σπουδὴ δ' ἔτι τῶν κυρίων ὀνομάτων, ὧν πλεῖστα φέρουσι τύπον βυζαντινόν, καὶ ἡ τῶν γεωγραφικῶν, τῶν ἀναγραφόμενων εἰς τὰ διάφορα συμβόλαια καὶ τὰς διαθήκας, ὡσαύτως τῶν ὀνομάτων τῶν ἐπίπλων, τῶν ἐνδυμάτων, τῶν γυναικείων κοσμημάτων, τῶν μαγειρικῶν σκευῶν καὶ ἀρτοποιητικῶν, τῶν μνημονευομένων εἰς τὰ προικοσύμφωνα τὰς διαθήκας, τὰς ἀπογραφὰς τῶν σκευῶν τῶν μόνων, ὁλόκληρον γλωσσάριον ναξιακὸν δυναμένων ν' ἀποτελέσωσιν, εἶνε θέμα, εἰς ὃ ἡ συλλογὴ αὕτη δύναται νὰ παράσχῃ ἀφθονον ὕλην.

Πᾶσα ἡ συλλογὴ αὕτη καταγεγραμμένη ἤδη καὶ κατατεταγμένη τίθεται εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς θέλοντος νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτῆς ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Ἑταιρίας.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἰανουαρίου 1888.

Ὁ Ἐφορὸς τοῦ ἀρχείου
τῆς Ἱστορ. καὶ Ἐθνολ. Ἑταιρίας

Α. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, 10/22 Ἰανουαρίου, συνεπλήρωσεν ἡ ἐκατονταετηρίς ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ λόρδου Βύρωνος. Τὴν ἐπίσημον αὐτῇ ἐπέτειον οἱ ἐν Λονδίῳ Ἕλληνες, γαίροντες τὴν μνήμην τοῦ ἐξόχου ποιητοῦ καὶ φιλέλληρος, ἐώρτασαν πανηγυρικῶς. Τὴν πρωΐαν ἐτελέσθη δοξολογία ἐν τῇ αὐτῇ ἐλληνικῇ ἐκκλησίᾳ, εἰς ἣν παρέστησαν ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Γεννάδιος, τὰ μᾶλλον ἐξέχοντα μέλη τῆς ἐλληνικῆς παροικίας, ὁ ἐγγονὸς καὶ ἡ ἐγγονὴ τοῦ λόρδου Βύρωνος, οἱ ἐπιφανέστεροι τῶν ἐν Λονδίῳ φιελλήνων καὶ ἀντιπρόσωποι πασῶν τῶν ἐφημερίδων τοῦ Ἀστέρος. Μετὰ τὴν ἱεροτελεσίαν, ὁ Ἕλλην ἀρχιμανδρίτης ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιον τοῦ Βύρωνος, εἶτα δ' οἱ παρεστώτες ἀπελθόντες εἰς Χάϊδ-Πάρκ, ὅπου ἐγείρεται μεγαλοπρεπὴς ἀνδριὰς τοῦ ποιητοῦ, ἔστησαν αὐτὸν διὰ δύο βαρυτίμων στεφάνων, ὧν ὁ εἰς προστηνέθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως διὰ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῆς, ὁ ἕτερος δ' ὑπὸ τῶν

ἐν Λονδίῳ Ἑλληνίδων. Ὁ ἀγγλικὸς τύπος λίαν συμπαθῶς ἐξέφρασεν ἐπὶ τῇ ἐγκαρδίᾳ ταύτῃ ἐκδηλώσει τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους πρὸς τὴν μνήμην τοῦ ἐν Μεσολογίᾳ θανόντος φιλέλληρος. Τελετὴ ἀνάλογος ἐγένετο καὶ ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ πόλει. Κατὰ παραγγελίαν τοῦ προέδρου τοῦ ἐνταῦθα συλλόγου «Βύρωνος», ὁ δήμαρχος τῆς πόλεως, παρισταμένων πασῶν τῶν ἀρχῶν καὶ πλήθους πολλοῦ, ἔστειλε τὸν ἀνδριάντα τοῦ ποιητοῦ, μετὰ κατάλληλον προσφωνήσιν, ἥτις ἐγένετο δεκτὴ διὰ ζωρῶν ἐπευφημιῶν.

— Ὁ ἐν Λειψίᾳ ἐκδοτικὸς οἶκος τοῦ Τεϋδνέρου ἀγγέλλει τὴν προσεχῇ ἐκδοσιν τῶν «Ἠθικῶν» τοῦ Πλουτάρχου, κριτικῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐν Μιτυλήνῃ εὐπαιδέτου γυμνασιάρχου κ. Γρ. Βερναρδάκη.

— Ἐν Στοιχόλμῃ ἐδημοσιεύθησαν εἰς πολυτελῆ ἐκδοσιν πάντα τὰ ποιήματα τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας, τὰ γραφέντα ὑπ' αὐτοῦ κατὰ καιροὺς ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Ὁσκάρ Φρειδερίκος. Ἐν τέλει τοῦ τόμου δημοσιεύεται ποίημα τοῦ ἐστεμμένου συγγραφέως ἀποχαιρετῶντος τὰς ποιητικὰς αὐτοῦ ἐργασίας.

— Ὁ ἐκλεγείς νέος Γάλλος ἀκαδημαϊκὸς Octave Gréard, ὁ διὰ τῶν σοφῶν καὶ γλαφυρῶν αὐτοῦ πραγμασιῶν τοσοῦτον ἀποκτιθὼς κύριος ἐν τοῖς ἐκπαιδευτικοῖς ζητήμασιν, ἐγένετο δεκτὸς ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ. Εἰς τὸν ἐκφωνηθέντα παρ' αὐτοῦ λόγον ἀπήντησεν ὁ δούξ τοῦ Βρότλ.

— Γνωστὸς Γάλλος λόγιος, ὁ Γεώργιος Duval, ἐξέδωκεν ἐσχάτως περιεργον βιβλίον ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Λεξικὸν τῶν μεταφορῶν τοῦ Βίκτωρος Οὐγκώ». Ἐπισταμένως μελετήσας πάντα τὰ ἔργα τοῦ δαιμονίου ποιητοῦ, ὅσα ἔγραψεν ἐν τε ἐμμέτρῳ καὶ πεζῷ λόγῳ, συνέλεξε δὲ τὴν οὕτως ἐξέφερεν ἐν μεταφορικῷ σχήματι, κατατάξας δὲ τὴν ὕλην ἀλφαριθμητικῶς, ἀπῆρτισε τόμον ἐξ ὑπερτρακοσίων σελίδων, ὧν ἡ ἀνάγνωσις εἶνε λίαν ἐνδιαφέρουσα. Πρόλογον εἰς τὸ βιβλίον ἔγραψεν ὁ Φραγκίσκος Κοππέ.

— Ἐν Παρίσιος ἀπέθανεν ὁ Εὐγένιος Yung, εἰς τῶν ἱερυτῶν καὶ διευθυντῶν τοῦ ἐγκρίτου περιοδικοῦ «Revue politique et littéraire».

— Ἡ Ἰταλία ἀπώλεσε κατ' αὐτὰς τὸν μεγαλειότερον αὐτῆς ποινικολόγον, τὸν καθηγητὴν καὶ γερουσιαστὴν Φραγκίσκον Καρρῆραν. Ὁ Καρρᾶρας τῇ ἐντολῇ τῆς Ἑλβετικῆς κυβερνήσεως εἶχε ἐκπονήσει τὸν ποινικὸν τῆς Ἑλβετίας κώδικα, ἐπὶ τούτῳ δ' ἡ Ἑλβετικὴ Ὁμοσπονδία εἶχεν ἀπονείμει αὐτῷ τὸν τίτλον τοῦ ἐπιτίμου πολίτου.

— Ἐπιμελεία τοῦ υἱοῦ τοῦ Γαριβάλδου Μενόντη ἐξεδόθησαν τὰ Ἀπομνημονεῖα τοῦ ἐνδόξου Ἰταλοῦ στρατηγοῦ.

— Ὑπὸ τοῦ ἐν Λειψίᾳ μεγάλου ἐκδοτικοῦ καταστήματος Βράιτκοφ καὶ Χαϊρτέλ ἐξεδόθη ἄρτι νέος τόμος συμπληρωτικὸς πρὸς τὸν μουσικῶν ἔργων τοῦ Βετόβεν. Ὁ τόμος οὗτος ἀποτελούμενος ἐκ 378 σελίδων περιέχει 46 τῶς ἀδημοσιεύτους ποικίλας συνθέσεις ἥτις ἄξιματα, μουσικὴν ὀρχήστρας, κλειδοκυμβάλου κλπ.

— Ἐκ μέρους τοῦ γαλλικοῦ Ἰνστιτούτου ἐπιτροπῇ, ἀποτελουμένη ἐκ τεσσάρων μελῶν, ἐν οἷς καὶ ὁ Ρενάν καὶ ὁ Ἰούλιος Σίμων, μετέβη εἰς Βρυξέλλας καὶ προσήνεγκε τῷ ἐκεί διαιμένοντι ἐξορίστῳ δουκί τοῦ Ὁμάλ τοῦ χρυσοῦν μεταλλίον, ὅπερ ἐκόπη εἰς ἀνάμνησιν τῆς πρὸς τὸ Ἰνστιτούτον μεγάλης δωρεᾶς τοῦ δευκὸς, δωρήσαντος, ὡς γνωστόν, τὸ ἀπέραντον κτήμα Σαντιλλῶ. Ἐπὶ τοῦ μεταλλίου εἰκονίζεται ἄφ' ἐνὸς ἡ κατατομή τοῦ δευκὸς καὶ ἄφ' ἐτέρου ἀποψὲς τῆς τοῦ κτήματος καὶ περὶ ταύτην ἡ ἐπιγραφή. Donnée à l' Institut de France. Musée Condé. 25 Octobre 1886.

— Ὁ διάσημος Γερμανὸς ζωγράφος Γαδριήλ Μάξ ἐπεράτωσεν ἄρτι νέαν αὐτοῦ εἰκόνα «Τὴν Παναγίαν μετὰ τοῦ Χριστοῦ παιδός».

— Μεταξὺ τῶν πολυτιμοτάτων δώρων ἅτινα ἔλαβεν ὁ

Πάπας ἐπὶ τῷ Ἰωβιταίῳ αὐτοῦ ἀριθμεῖται καὶ εἰκὼν τῆς τοῦ Μουρίλλου, ἀποσταλεῖσα ἐκ Σεβίλλης, τῆς γενεθλίου πόλεως τοῦ μεγάλου Ἰσπανοῦ ζωγράφου.

— Ὁ διάσημος Γάλλος ζωγράφος Ὑδὸν ἤρξατο ζωγραφῶν τὸν νέον πρόεδρον τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας Σαδὶ Κερνῶ. Παρίσταται δ' οὗτος ἐν τῇ εἰκὼν ὀρθὸς, ἀσκεπὴς τὴν κεφαλὴν, ἐν ἐπιστήμῳ μελανῇ περιβολῇ, φέρων τὸν μεγαλόσταυρον τῆς λεγεώνας τῆς τιμῆς. Ἡ εἰκὼν αὕτη ἀποσταλῆσεται εἰς τὴν προσεχῇ ἔκθεσιν, εἴτα δ' ἀναρτηθήσεται ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ προεδρικοῦ μεγάρου. Ἔσται δὲ οὐχὶ οἰκογενειακὸν ἀλλ' ἐθνικὸν κτήμα, καὶ θὰ ἀποτελέσῃ μέρος τῆς πινακοθήκης, ἥτις περιλαμβάνει καὶ τῶν προγενεστέρων προέδρων τὰς εἰκόνας.

— Ἡ πόλις Βαρκελώνη προκηρύσσει ἀγῶνα πρὸς συγγραφὴν πραγματείας περὶ Ἰσπανικῆς ἀρχαιολογίας, παρέχουσα γέρας 20,000 φράγκων. Τὰ ἔργα δύνανται νὰ εἶνε καὶ χειρόγραφα καὶ ἐντυπα, οἱ δὲ συγγραφεῖς εἴτε Ἰσπανοὶ εἴτε ἄλλοδαποι. Ἀλλὰ τὰ συγγράμματα πρέπει νὰ εἶνε γεγραμμένα Ἰσπανιστῇ, γαλλιστῇ, ἰταλιστῇ ἢ πορτογαλιστῇ. Ἐκαστον δὲ τῶν ἀποστέλλεσθαι δέον νὰ συνοδεύηται ὑπὸ δελτίου ἐνσφραγίστου, περιέχοντος ἑξωθεν μὲν ρητὸν τι, ἐγκλείστον δὲ τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως. Ἔργα ἀποστέλλεσθαι εἰς τὴν μεσημβρίαν τῆς 23 Ὀκτωβρίου 1891, ἡ δὲ κρίσις ἀναγνωσθήσεται τῇ 23 Ἀπριλίου 1892.

— Ὁ υἱὸς τοῦ διασημοῦ ἐργοστασιάρχου Κρούπ, ἐπαλθὼν ἐκ τοῦ εἰς Ἀνατολὴν ταξιδίου του, ἡγόρασεν ἀντὶ 10 χιλ. μάρκων καλλιτεχνικώτατον μέγα ἐκκερμὲς ἐκ μαρμάρου, ὅπερ ἀποστέλλει δῶρον πρὸς τὸν Σουλτάνον, εὐγνωμονοῦν ἐπὶ τῇ εὐμενείᾳ ὑποδοχῇ, ἧς ἔτυχε παρ' αὐτῷ εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Ὑπὸ τοῦ ἐν Λονδίῳ πρεσβευτοῦ τῆς Ἑλλάδος ἀνηγγέλθη εἰς τὴν κυβερνήσιν, ὅτι ὁ αὐτόθι ὁμογενὴς κ. Στεφάνουδης Σκυλίτσας ἐδήλωσεν αὐτῷ ὅτι ἀναλαμβάνει τὴν δαπάνην ἀνεγέρσεως ἀνδριάντος εἰς τὸν λόρδον Βύρωναν ἐν Ἀθήναις.

— Ἐπανεληφθῆσαν αἱ ἐνταῦθα παρὰ τὸ Μεταξουργεῖον ἐνεργούμεναι ἀνασκαφαί, ἀνευρέθη δὲ κορυμὴ ἀγαλματίου κοινῆς τέχνης ἀπεικονίζοντος τὸν Πάνα.

— Ἐπανεληφθῆσαν ὡσαύτως αἱ διακοπεῖσαι ἀνασκαφαί τῆς Ἡετιωνείας Πειραιῶς. Μέχρι τοῦδε ἀπεκαλύφθη ἱκανὸν μέρος τοῦ τοίχου καὶ ἐκαθάρσιον ἔκωθεν ὁ ἔτερος τῶν πυρῶν. Ἐν τοῖς χώμασιν ἀνευρέθη τεμάχιον περὶ φέσματος μικρόν, μέρος ἐπιτυμβίου στήλης καὶ σωρεῖα κεράμων φερουσῶν τὴν ἐπιγραφὴν ΔΗΜΟΣΙΑ ΠΕΙΡ.

— Αἱ ἐν τῷ ἱερῷ τῶν Καθεδρῶν ἀνασκαφαί θὰ ἐπαναληφθῶσι κατὰ τὰ τέλη Μαρτίου.

— Ὁ δήμαρχος Ζακύνθου κ. Καρρὲρ συνεκρότησεν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ.κ. Ι. Δομενεγίνῃ, Αντ. Φλαμπουριάρῃ, Κ. Μεσσαλά, Ι. Πλέσσα, Μένν. Μαρτζώκῃ, Ι. Παπαδάτῳ καὶ Σ. δὲ Βιάζῃ, ὅπως κανονίσῃ καὶ ἐπιμελήθῃ τῶν ἀπαιτουμένων πρὸς ὑπόδοχὴν τῶν ἐξ Ἰταλίας μεταδηρομένων κατὰ τὸ ἔαρ εἰς Ζάκυνθον, διὰ τὰς ἐορτάς τοῦ Φοσκόλου.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ὁ διευθυντὴς τῆς ἐνταῦθα γερμανικῆς σχολῆς κ. Δαίρπελδ ὠμίλησε ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Διονύσου καὶ ἐνώπιον ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ θεάτρου τούτου καὶ τῆς τοποθετήσεως τῆς σκηνῆς αὐτοῦ.

— Τὴν ἐδόμοδα ταύτην ἄρχονται ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς σχολῆς, λαβούσης τὴν προσήκουσαν ἄδειαν, ἀνασκαφαί ἐν τῷ παρὰ τὴν θῆσιν «Διόνυσος» τῆς Κηφισίας κτήματι τοῦ κ. Ἡλιοπούλου, ἐπιτρέψαντος προθύμως τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀνασκαφῶν τούτων.

— Γενομένων τῶν ἀρχαιρεσιῶν τῆς Ἱατρικῆς Ἑταιρίας, ἐξελέγησαν πρόεδρος ὁ κ. Α. Ἀναγνωστάκης, ἀντιπρόεδρος οἱ κ.κ. Α. Παπαγιάννου καὶ Χ. Ράλλης, γραμματεὺς ὁ κ. Σ. Σπάθης, ταμίας ὁ κ. Τιμ. Λούης καὶ διευθυντὴς τῆς βιβλιοθήκης ὁ κ. Στ. Βαλακάκης.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΥΠΟ Κ. ΠΑΠΑΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐξεδόθησαν ἄρτι εἰς ἐν τεύχος ὁμοῦ τὰ φυλλάδια 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50 καὶ 51, δι' ὧν συμπληροῦται ὁ 5ος καὶ τελευταῖος τόμος τοῦ συγγράμματος. Ἀντίτυπα αὐτοῦ εὕρισκονται ἐν τῷ Βιβλιοπωλείῳ τῆς «Ἑστίας».